

ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟ 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2026

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Πώς εκείνη κρεμόταν από τον λαιμό του πατέρα της! Πώς αγκάλιαζε εμάς τους φίλους του πατέρα της και με αγάπη και με σεμνότητα! Πώς αγαπούσε τις τροφούς, πώς τους παιδαγωγούς, πώς τους δασκάλους της! Με πόση επιμέλεια με πόσο νόημα συχνά διάβαζε! Πόσο συγκρατημένα έπαιζε! Με πόση εκείνη υπομονή, με πόση ακόμα εγκαρτέρηση υπέμεινε την τελευταία αρρώστια της!

Ο Σύλλας, αφού κατέλαβε τη Ρώμη, συγκάλεσε ένοπλος τη Σύγκλητο, για να κηρυχτεί ο Γάιος Μάριος εχθρός (του κράτους) όσο το δυνατόν πιο γρήγορα. Στη θέλησή του κανείς δεν τολμούσε να πάει αντίθετα· μόνος ο Κόιντος Μούκιος Σκαιόλας ο οίωνοσκοπος, όταν ρωτήθηκε γι' αυτό αρνήθηκε να ψηφίσει. Κι επιπλέον, όταν ο Σύλλας τον πίεζε απειλητικός, αυτός είπε στον Σύλλα:

B1. Αύγουστος, Σωστό-Σωστό-Λάθος-ανταγωνισμού

B2. vita-novissimam-voluntati-agmina-meminero

Γ1. tristioris

minime

nulla re

anilem prudentiam

patrum

cervix

novissima valetudo

senatus

celeriter

hostium

agmen

curiae

senis

corpora infirma

urbes /is

Γ2.α. moreris/re

visum iri

inhaerendo

complexura sit

diligito

fers/ferris/re

coegisset

iudicaret

dic

conservavisse

Γ2.β. nolint audeant

nollent auderent

- ausuri sint

noluerint ausi sint

noluissent ausi essent

Δ1.α. Tristissimus= επιρρηματικό κατηγορούμενο τρόπου στο ego

puellā= αφαιρετική συγκριτική στο festivius

vitā= αφαιρετική του μέσου στο dignius

amanter= επιρρηματικός προσδιορισμός τρόπου στο complectebatur

novissimam= επιθετικός προσδιορισμός στο valetudinem

hostis= κατηγορούμενο στο C. Marius

cuius= γενική υποκειμενική στο **voluntati**

augur= παράθεση στο Quintus Mucius Scaevola

de re= εμπρόθετος προσδιορισμός αναφοράς στο interrogatus

a **Mario**= εμπρόθετος προσδιορισμός ποιητικού αιτίου στο *conservatam esse*.

Μονάδες 10

Δ1.β. *Etsi sanex et corpore infirmo sum*: Δευτερεύουσα επιρρηματική εναντιωματική πρόταση. Εισάγεται με τον εναντιωματικό σύνδεσμο **etsi**. Εκφέρεται με οριστική καθώς εκφράζει μια πραγματική κατάσταση παρά την οποία ισχύει το περιεχόμενο της κύριας. Χρόνου ενεστώτα γιατί αναφέρεται στο παρόν. Στην κύρια πρόταση υπάρχει το **tamen**. Συντακτικά λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός της εναντίωσης.

Δ2.α. *cum Sulla urbem occupavisset*
 postquam Sulla urbem occupavit
 cum interrogatus esset
 postquam interrogatus est

Δ2.β. *Dixit is Sullae licet sibi agmina militum, quibus curiam circumsedisset; licet mortem minitaretur, numquam tamen se hostem iudicaturum esse Marium.*